

ты (Даудъ). Трѣговія-та и искусства-та така обогати-
лы и умножили Фаникіянскый народъ, что-то немогълъ да
ся смѣсти вече въ тѣхъ тѣснѣхъ землѣхъ, та мнозина отъ Фи-
никіяны-ты начиняли да си трѣсятъ другы жилища, и та-
ка станялы Фаникіянскы посѣленія. Такыва посѣ-
ленія имало много по острова-ты и брѣгове-ты край Срѣ-
диземно море; отъ тѣхъ най-достойнопримѣчательны сж:
Тартестъ, Гадестъ (сегашній Кадексъ) и Малага у
Испаніи; Утика и Картагенъ у Африки.

А какво правленіе е имало у Финикии, за това исто-
рія-та ничто не казва; при все това обаче знае ся, че
все Финикиянскы градове, въ нужно врѣмя, правили единъ
сѣжъ, на кой-то глава былъ Сидонъ, а послѣ Тиръ;
а всякой Финикиянскый градъ съ околнинѣхъ-та си заед-
но былъ като отдѣлена дръжава и ималъ си особенъ царь.
Най-голѣми непріятеліе на Финикияны-ты были Ассиріане-
ти и Вавилоняне-ти. Ассирійскый царь Салманасаръ въ
720 л. прѣди Р. Х. покорилъ цѣлѣ Финикии, освѣтъ градъ
Тиръ; а Навуходѣносоръ Вавилонскый царь, въ 571 л.
усвоилъ Тиръ и до основѣхъ го съсипалъ; нѣ жителіе-ти въ Тиръ
съ всичко-то си богатство избавили ся на единъ ближенъ
островъ, гдѣ-то основали Новый Тиръ, кой-то по сла-
вѣхъ-та си ино богатство-то си надминалъ старый Тиръ. По нѣ-
колко врѣмя тій подпалѣлъ подъ власть на Персидскый
царь. Най-сѣтъ въ 332 л. Александръ Великий слѣдъ сед-
момѣсячнѣхъ обсадѣхъ съсипалъ и тоя Новый Тиръ, и откакъ
основалъ градъ Александриѣхъ (у Египетѣ) доврѣшилъ Фи-
никіянскѣхъ-та трѣговіи; всичка-та трѣговія, что врьтѣли
до тогава Фаникіяне-ти, прѣминала въ Александриѣхъ у Е-
гипетѣ.

ЗА МИДО-ПЕРСИДСКО-ТО ЦАРСТВО.

§. 15. Мидяни-ти и Перси-ти сж отъ плѣмя-то
на Зенды-ты, съ кой-то имали единъ языкъ и едина вѣрѣ,